

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่ หรือ
ทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๖

ตามที่ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
พ.ศ. ๒๕๖๖ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖
โดยพิจารณาให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ และนายอำเภอปราสาท ได้พิจารณาเห็นชอบ
ลงนามแล้ว ตามหนังสืออำเภอปราสาท ที่ สร ๐๐๒๓.๑๔/๒๐๕๘ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามมาตรา ๗๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบล
โคกยาง จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทาง
สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีผลบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง เพื่อถือปฏิบัติและเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน และสามารถขอดูได้ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง ได้ทุก
วัน เวลาราชการ หรือทางเว็บไซต์ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง <http://www.khokyanglocal.go.th/>

จึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางพลอยสีชา ชมบุญ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง
อำเภอปรางค์ จังหวัดสุรินทร์

บันทึกหลักการเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติตำบลโคกยาง
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๖

.....

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ของประชาชนและการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติตำบล จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๖

.....

โดยเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติตำบล ว่าด้วย การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง และนายอำเภอปราสาท จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานสาธารณสุขที่ได้รับการแต่งตั้งตามตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีเขตอำนาจในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติหรือเร่ขาย

“อาหาร” หมายความว่า อาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

ข้อ ๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะเพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไป

ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการ จัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติหรือเร่ขายเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุชนิดหรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้าและสถานที่ที่จะจัดวางสินค้าเพื่อจะจำหน่ายในกรณีที่จะมีการวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติรวมทั้งจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดตามที่เห็นสมควรในใบอนุญาตด้วยก็ได้

การเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทของสินค้าลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้าหรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต จะกระทำได้อต่อเมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ในใบอนุญาตแล้ว

ข้อ ๖ ในการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) แต่งกายให้สะอาดและเรียบร้อย ขณะทำการจำหน่ายสินค้า
- (๒) ให้จัดวางสินค้าที่จำหน่ายบนแผงวางสินค้าหรือจัดวางในลักษณะอื่นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๓) แผงวางสินค้าทำด้วยวัสดุที่มีความแข็งแรงและมีความสูงตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด
- (๔) จัดวางสินค้าและสิ่งของใดๆให้เป็นระเบียบเรียบร้อยไม่ยื่นล้ำออกนอกบริเวณที่กำหนดทั้งนี้รวมทั้งตัวของผู้จำหน่ายและผู้ช่วยผู้จำหน่ายสินค้าด้วย
- (๕) ดูแลรักษาความสะอาดบริเวณที่จำหน่ายสินค้าในระหว่างการจัดจำหน่ายอยู่เสมอ
- (๖) ห้ามมิให้กระทำการใดๆที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่นเช่นการใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าเครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทป เป็นต้น
- (๗) เมื่อสิ้นการจัดจำหน่ายทุกครั้งต้องเก็บสินค้าและสิ่งของใดๆที่เกี่ยวข้องจากบริเวณที่จำหน่ายให้เรียบร้อยโดยไม่ชักช้า
- (๘) หยุดการจัดจำหน่ายสินค้าเพื่อสาธารณะประโยชน์หรือประโยชน์ของทางราชการตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง ประกาศกำหนด
- (๙) การอื่นที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายต่อสุขภาพรวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด
- (๑๐) ผู้จำหน่ายสินค้าจะต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยให้เพียงพอ และไม่รั่ว ไม่ซึม มีฝาปิดทุกแผง หลังการจัดจำหน่ายแต่ละวันต้องมีการเก็บรวบรวมมูลฝอยนำไปกำจัดหรือนำไปทิ้งในที่รวบรวมมูลฝอยและทำความสะอาดบริเวณพื้น รางระบายน้ำให้สะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น มูลฝอย และคราบไขมันตกค้าง

ข้อ ๗ ในการจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารประเภทแผงลอยจำหน่ายอาหารในที่หรือทางสาธารณะโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายอาหารจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) แผงจำหน่ายอาหารและสถานที่เตรียมปรุงอาหารทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีสภาพดีเป็นระเบียบอยู่สูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๒) อาหารปรุงสุกมีการปกปิดหรือมีการป้องกันสัตว์แมลงนำโรค

(๓) สารปรุงแต่งอาหารต้องมีเลขสารบบอาหาร(อย.)

(๔) น้ำดื่มต้องเป็นน้ำที่สะอาด ใส่ในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิดมิดชิดหรือทางเทริน้ำ

(๕) เครื่องดื่มต้องใส่ภาชนะที่สะอาด มีการปกปิดและมีที่ดักที่มีด้ามยาวหรือมีก๊อกหรือทางเทริน้ำ

(๖) น้ำแข็งที่ใช้บริโภค

๖.๑ ต้องสะอาด

๖.๒ เก็บในภาชนะที่สะอาด มีฝาปิด อยู่สูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

๖.๓ ที่ดักน้ำแข็งมีด้ามยาว

๖.๔ ต้องไม่นำอาหารหรือสิ่งของอย่างอื่นไปแช่ไว้ในน้ำแข็งที่ใช้บริโภค

(๗) ล้างภาชนะด้วยน้ำยาล้างภาชนะ แล้วล้างด้วยน้ำสะอาด ๒ ครั้งหรือล้างด้วยน้ำไหลและอุปกรณ์การล้างต้องวางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๘) ช้อน ส้อม ตะเกียบ วางตั้งเอาด้ามขึ้นในภาชนะโปร่งสะอาดหรือวางเป็นระเบียบในภาชนะโปร่งสะอาดและมีการปกปิดเก็บสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๙) มีการรวบรวมมูลฝอยและเศษอาหารโดยภาชนะที่สามารถป้องกันการกระจายของขยะมูลฝอย เศษอาหารออกมาสู่บริเวณภายนอกและมีการนำไปกำจัดทุกวัน

(๑๐) ผู้สัมผัสอาหารได้แก่ ผู้ปรุง ผู้เสิร์ฟ ผู้เตรียม ผู้ล้างภาชนะ ต้องแต่งกายสะอาด และสวมเสื้อมีแขน สำหรับผู้ปรุงต้องผูกผ้ากันเปื้อนที่สะอาดและสวมหมวกหรือเน็ตคลุมผมได้เรียบร้อย

(๑๑) อาหารที่ปรุงเสร็จแล้วและผักสดพร้อมรับประทาน ให้หลีกเลี่ยงการใช้มือสัมผัสอาหารโดยตรง ควรใช้อุปกรณ์ในการหยิบจับอาหารนั้นๆ โดยเฉพาะ

(๑๒) ผู้สัมผัสอาหารที่มีบาดแผลที่มีมือต้องปกปิดบาดแผลให้มิดชิด กรณีมีบาดแผลหรือฝีที่มีหนองจะต้องหยุดหรือหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่มีมือสัมผัสกับอาหารโดยตรง

(๑๓) ไม่สูบบุหรี่ในขณะที่เตรียมทำประกอบปรุงหรือจำหน่ายอาหาร ไม่ไอ หรือจามรดบนอาหาร

(๑๔) ไม่เททิ้งเศษอาหารหรือน้ำที่มีเศษอาหารหรือไขมันลงบนพื้นหรือทางระบายน้ำสาธารณะ

(๑๕) ใช้ภาชนะบรรจุอาหารเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ในการจำหน่ายอาหารที่สะอาด

(๑๖) อาหารสดต้องล้างให้สะอาดก่อนนำมาปรุง เนื้อสัตว์ทุกชนิดต้องเก็บไว้ในที่ที่มีอุณหภูมิไม่เกิน ๕ องศาเซลเซียส ซึ่งอาจเป็นตู้เย็นหรือแช่น้ำแข็งและการเก็บอาหารประเภทต่างๆจะต้องมีการแยกเก็บเป็นสัดส่วนไม่ให้ปะปนกัน

(๑๗) ภาชนะที่บรรจุอาหารหรือใส่เครื่องปรุงรสต่างๆต้องใช้วัสดุและมีการออกแบบที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหารและปลอดภัย

(๑๘) แผงลอยจำหน่ายอาหารที่มีการใช้น้ำมันและความร้อนจากเปลวไฟในการปรุงโครงสร้างต้องแข็งแรงมีอุปกรณ์ป้องกันการกระเด็นของน้ำมันและเปลวไฟ ต้องวางอยู่ในที่ซึ่งปลอดภัย ไม่เป็นทางสัญจรของประชาชนและไม่เป็นอันตรายต่อประชาชน

(๑๙) แผงลอยจำหน่ายอาหาร ที่มีการใช้ก๊าซหุงต้มเป็นเชื้อเพลิง ในการปรุงอาหาร ต้องตั้งถังแก๊สบนพื้นราบและตั้งอยู่ห่างจากแหล่งที่มีอุณหภูมิเกิน ๕๒ องศาเซลเซียส และเปลวไฟหรือประกายไฟหรือวัสดุที่ทำให้เกิดไฟไหม้ได้ง่ายไม่น้อยกว่า ๑.๕ เมตร ท่อนำก๊าซชนิดอ่อนควรใช้สายยางหรือสายพลาสติกชนิดหนาและเป็นชนิดที่ใช้กับก๊าซโดยเฉพาะ โดยมีความยาวท่อไม่เกิน ๒ เมตร และต้องจัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิงที่สามารถดับเพลิงที่เกิดจากก๊าซได้ติดตั้งในที่ที่สามารถหยิบใช้ได้ง่ายเมื่อเกิดเพลิงไหม้และต้องมีการตรวจสอบอุปกรณ์ดับเพลิงทุกปี

ข้อ ๘ ในการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยลักษณะวิธีการเร่ขายผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) แต่งกายสะอาดและสุภาพเรียบร้อย

(๒) ไม่ทิ้งมูลฝอยลงในที่หรือทางสาธารณะ

(๓) ห้ามมิให้กระทำการใดๆที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น เช่นการใช้เครื่องขยาย

เสียง เป็นต้น

(๔) หยุดการจำหน่ายสินค้าเพื่อสาธารณประโยชน์หรือประโยชน์ของทางราชการ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง ประกาศกำหนด

(๕) การอื่นที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายต่อสุขภาพรวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในการจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะโดยลักษณะวิธีการเร่ขายผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙

(๒) สวมเสื้อมีแขนใช้ผ้ากันเปื้อนที่สะอาด สวมรองเท้าหุ้มส้น มีสิ่งปกปิดอาหารป้องกันมิให้มีสิ่งปนเปื้อนตกใส่อาหาร

(๓) รักษาความสะอาดมือและเล็บถ้ามีบาดแผลบริเวณมือต้องทำแผลให้สะอาดและปกปิดบาดแผลอยู่เสมอ

(๔) ไม่สูบบุหรี่ในขณะที่เตรียมทำประกอบปรุงหรือจำหน่ายอาหาร

(๕) ไม่ไอ หรือจามรดบนอาหาร

(๖) ที่เตรียมทำ ประกอบ ปรุงและแผงวางจำหน่ายอาหารต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

(๗) ไม่เททิ้งเศษอาหารหรือน้ำที่มีเศษอาหารหรือไขมันลงบนพื้นหรือทางระบายน้ำสาธารณะ

(๘) ใช้ภาชนะบรรจุอาหารเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ในการจำหน่ายอาหารสะอาด

(๙) ปกปิดอาหาร เครื่องปรุงอาหารภาชนะบรรจุอาหารเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการจำหน่ายอาหาร เพื่อป้องกันฝุ่นละอองแมลงวันและสัตว์พาหะนำโรคอื่นๆ

(๑๐) ใช้น้ำที่สะอาดในการทำประกอบปรุงแต่งหรือล้างอาหาร ภาชนะบรรจุอาหาร เครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ในการจำหน่ายอาหาร

(๑๑) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะอย่าเพียงพอ และไม่เททิ้งมูลฝอยลงในท่อหรือทางระบายน้ำสาธารณะ

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าประกอบกิจการประเภทอาหารเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อดังต่อไปนี้

(๑) อหิวาตกโรค

(๒) ไข้รากสาดน้อย

(๓) บิด

(๔) ไข้สวกใส

(๕) หัด

(๖) คางทูม

(๗) วัณโรค

(๘) โรคเรื้อน

(๙) โรคไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ

(๑๐) ไข้หวัดใหญ่

(๑๑) โรคอื่นที่ต้องแจ้งความตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) อื่นๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๔) ใบรับรองแพทย์กรณีที่มีการจำหน่ายอาหารและได้รับการรับรองภายใน ๓๐ วัน

(๕) ในกรณีที่จำหน่ายอาหารต้องมีใบรับรองการผ่านการทดสอบความรู้

ด้านสุขาภิบาลอาหาร

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายสินค้ารวมถึงประเภทสินค้าที่เป็นอาหารให้จำหน่ายตามเวลา สถานที่ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

(๒) ห้ามจำหน่ายสินค้านอกเขตผ่อนผันโดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตให้แก้ไขให้ถูกต้องในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายใน สิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะจะต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง ประกาศกำหนดและจะต้องติดบัตรประจำตัวไว้ที่อกเสื้อด้านซ้ายตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๕ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกยางเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ ๗ ข้อ ๘ ด้วย

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตสำหรับเป็นกรณีที่มารับขอใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้นถ้าไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๘ ในการออกใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุชนิดหรือประเภทสินค้าลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้าและสถานที่ที่จะวางสินค้าเพื่อจำหน่าย ในกรณีที่มีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติ รวมทั้งจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตด้วยก็ได้

การเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้าหรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตจะกระทำได้อีกเมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๙ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้หรือตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ในกรณีผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการรายใดถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกหรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามข้อบัญญัตินี้หรือการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวรรคหนึ่งก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ ๒๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้อีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ

ข้อ ๒๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ ผู้ประกอบกิจการรายใด ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๗ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลโคกยาง เป็นผู้รักษาการ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งและประกาศ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่...๖...เดือน กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๖

(ลงชื่อ).....

(นางพลอยลีชา ขมบุญ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(นายชินวัต ทองปรีชา)

นายอำเภอปราสาท

- 6 ก.ค. 2566

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้าย ข้อบัญญัติตำบลโคกยาง
 เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับ	รายการ	อัตรารายปี (บาท)
๑	ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ	
	ก. จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้โดยปกติ ฉบับละ	
	๑. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ ๕ - ๑๐ ตารางเมตร	๑๐๐
	๒. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ ๑๑- ๒๐ ตารางเมตร	๒๐๐
	๓. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ ๒๑ ตารางเมตร ขึ้นไป	๓๐๐
	ข. จำหน่ายโดยลักษณะการเร่ขาย(แผงลอย, ล้อเลื่อน) ฉบับละ	๕๐ บาท
	ค. จำหน่ายโดยลักษณะการตั้ง วาง ขายเป็นครั้งคราว (งานเทศกาล, งานแสดง สินค้าและอื่นๆ) ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน	
	๑. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ตารางเมตร รายละ	๑๐๐
	๒. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ ๒๑ - ๓๐ ตารางเมตร รายละ	๒๐๐
	๓. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ ๓๑ ตารางเมตร ขึ้นไป รายละ	๓๐๐